WASHINGTON D C

І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 226. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 7-го ГРУДНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 7, 1966 No. 226. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Вівторок, 6-го грудня, 1966

В АМЕРИЦІ

ГУБЕРНАТОР НЕЛСОН А. РОКЕФЕЛЛЕР має бути найкращим республіканським кандидатом на президента в 1968-му році. Так думає заступник посадника Ню Йорку республіканець Роберт Прайс, який був провідником виборчої кампанії посадника Джана Ліндсея, коли він кандидував на конґресмена і на посадника Ню Йорку. Прайс знає, що Рокефеллер заявив, що не буде старатися про кандидатуру на президента в 1968-му році, але він думає, що нюйоркський губернатор може змінити своє рішення для добра Республіканської партії, бо тільки Рокефеллер має найбільшу можливість перемогти демократичного кандидата при найближчих президентських виборах.

РЕСПУБЛІКАНСЬКІ ДЕЛЕҐАТИ З ПІВДЕННИХ стейтів на Республіканську Номінаційну Конвенцію становитимуть найбільшу групу, бо матимуть аж 356 голосів на всіх 1,333. Коли порівняти число республіканських делеґатів із півдня на Номінаційних Конвенціях, то в 1952 р. вони становили 19 відсотків всіх делеґатів, а в 1968 році будуть виносити 26.7 відсотка. З цього виходить, що Республіканська партія значно скріпилася від 1952-го року в південних стейтах. Зате значення республіканців на Заході, Сході і Середньому Заході зменшилося в користь південних стейтів.

ФАХІВЦІ ВІД ВЗАЄМИН між робітництвом і працедавцями передбачають, що в 1967-му році буде більше число страйків, ніж у цьому році, або в попередніх роках. Число робітників, які в 1967-му році будуть заключувати новий контракт про працю, становить 3,100,000. Це робітники в таких промислах, як автовий, промисл гумовий, пакування м'яса та будівельний промисл. Число робітників в цих промислах є значно більше, як в попередніх роках. Цього року в 9-ох місяцях було більше страйків, ніж в тому самому часі 1965-го року. Число страйкуючих робітників виносило цього року — 1,450,000.

БУДУТЬ ПОКЛИКУВАТИ ДО ВІЙСЬКОВОЇ служби одружених бездітних чоловіків у віці від 19 до 26 року. Так заявив директор Рекрутаційного бюра в Ню Йорку полковник Пол Акст. Він сказав, що покликуватимуть їх до служби, починаючи від 26-го року життя вниз аж до 19-го включно. В інших районах вже покликували з цієї катеґорії рекрутів, але в місті Ню Йорку ще не було потреби покликувати одружених бездітних чоловіків, але тепер приходить на них черга. Та ще раніше мають перевести поновний перегляд тих, які мали відкладену військову службу і були у віці від 27-ох до 35-ох років.

ФЕДЕРАЛЬНЕ БЮРО ІНВЕСТИҐАЦІЇ статистикою доказує, що число злочинів у ЗДА не збільшується в швидшому темпі, як в европейських країнах, хоч декому здається, що воно є протилежне. Але ЕфБіАй признає, що число злочинів на 100,000 населення в цій країні є більше в порівнянні з Европою. Відсоток виявснених поліцією злочинів у ЗДА є такий самий, як в Англії й Канаді, хоч в цій країні поліція має утруднену працю з огляду на законні обмеження її діяльности. ЕфБіАй стверджує, що злочини — це „універсальне явище", а не якийсь феномен в цій країні.

У СВІТІ

ПІВДЕННО-В'ЄТНАМСЬКИЙ УРЯД ПЕРЕВОДИТЬ зміни своїх амбасадорів у різних столицях світу. Теперішній амбасадор у Вашинґтоні Ву Ван Тай відлітає в цьому тижні до Сайґону на наради, після чого стане, мабуть, „подорожнім амбасадором" до західніх країн. Новим амбасадором у Вашинґтоні має стати Буі Дієм, втікач з Північного В'єтнаму, вихованець високих шкіл у Франції і Швайцарії, в останньому півторарічному періоді найближчий політичний дорадник прем'єра Нґуєна Као Кі.

ДРУЖИНА МАО ТСЕ-ТУНҐА, ЧІЯНҐ ЧІНҐ, ЗАЯВИЛА, що всіх опозиціоністів, що виступають проти її чоловіка, треба „зліквідувати раз на все". Конкретно вона таврувала комуністичний партійний осередок в самому Пейпінґу, як „гнилий, антипартійний і антиреволюційний". Пані Чіянґ Чінґ стала „дорадником" Генерального політичного департаменту китайської армії, себто інструкторкою військових політруків і тим самим — одною з найближчих співробітниць міністра військових справ Ліна Піао, теперішнього фактичного диктатора червоного Китаю.

БРИТІЙСЬКИЙ НАСТУПНИК ПРЕСТОЛУ КНЯЗЬ ЧАРЛЬЗ СТУДІЮВАТИМЕ від осени 1967 року в університеті в Кембриджі. Кембридж віддалений від Лондону за 56 миль. Той університет був оснований Генрихом VIII у 1546 році. Студіював у ньому, між іншим, дід Чарльза, король Юрій VI. Офіційно проголошено, що Чарльза „прийняли" до університету в Кембриджі та що він, вірогідно, мешкатиме в тамошньому студентському гуртожитку.

ЕСПАНСЬКОЙ ПАРЛЯМЕНТ (КОРТЕЗИ) прийняв 22 листопада так званий основний закон Еспанії, який є насправді її новою конституцією, а в половині грудня ц. р. має відбутися над тим законом плебісцит. 200 найвидатніших діячів з опозиції внесли меморіял з просьбою відкласти той плебісцит, але уряд відкинув ту просьбу. Нова конституція, допускаючи „різниці думок" на громадсько-державні справи, все ж забороняє будь-які політичні партії.

НОВИЙ МІНІСТЕР ФІНАНСІВ ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ, ФРАНЦ ЙОСИФ ШТРАВС, МАЄ впродовж найближчих днів дістати згоду від парляментарної більшости Християнсько-демократичної і Соціял-демократичної партій на свій плян розв'язання проблеми півтори більйонового державного дефіциту. Вільно-демократична партія не погодилася була на введення деяких нових посередніх податків — на горілку, тютюн, газоліну і т.п. — і, виступивши з урядової коаліції, спричинила була одномісячну урядову кризу. Штравс є контроверсійною фігурою і тому від висліду його кампанії за новий бюджет залежить вся його дальша політична кар'єра.

КИПРСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ МАКАРІОС ЗАМОВИВ, за совєтським посередництвом, зброю в Чехословаччині, не пошукавши на це згоди від грецького уряду. Ця справа знову загострила взаємини між кіпрсько-грецьким урядом Макаріоса та грецьким урядом прем'єра Стефанопульоса. Мужем довір'я Греції на Кіпрі є генерал Грівас, колишній вождь кіпрсько-грецького підпілля проти Британії, якого проте недолюблює Макаріос, підозріваючи, що він виступить проти нього й суверенности Кіпру та за приєднання Кіпру до Греції — на базі компромісу з Туреччиною.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН НА ДОБРОСУСІДСЬКИХ ВІДВИДИНАХ В МЕХІКО

Моторкада президента ЗДА Джансона і президента Мехіко Діяза Ордаза ледви порушувалася серед великої маси народу, що їх вітала при в'їзді до Сіюдад Акуна в Мехіко. Президент Джансон склав Мехікові добросусідські візити в суботу, 3-го грудня, оглядаючи при цій нагоді будовану спільно обидвома країнами гать „Амістад" (Приязнь).

Айзенгавер має перебути операцію

Вашинґтон. — Колишній президент Д. Д. Айзенгавер має в найближчому часі перебути операцію жовчевого мішечка, який довший час йому долягає. 76-річний генерал має відійти в четвер 8-го грудня до армійського шпиталю Волтера Ріда, де військові лікарі переведуть йому численні тести та пересвітлять його рентґеном, щоб встановити докладно теперішній стан його недуги. Покищо не було повідомлення про те, чи Айзенгавер має жовчеві каміння, що звичайно є причиною до операції жовчевого мішечка. В лікарських колах заявляють, що операція жовчетого мішечка уважається за ненебезпечну у здорової молодої особи. Але колишній президент перейшов дві серцеві атаки, одну в 1956-му році а другу минулого року. Він перебув також операцію частини кишки восени 1956-го року. При цій нагоді пригадують, що президент Джансон в жовтні минулого року перейшов операцію жовченого мішечка. Покищо не знати, коли відбудеться операція Айзенгавера. Тепер ця недуга не загрожує його життю, але лікарі побоюються, що може пізніше стан пацієнта погіршитися, тому вирішили перевести операцію вчасніше, коли Айзенгавер почувається здоровим, і коли легше можна його оперувати.

Найвищий Суд ЗДА скасував рішення Стейтової Леґіслятури в Джорджії

Вашинґтон. — Найвищий Суд ЗДА одноголосним рішенням анулював рішення Стейтової Палати Репрезентантів в Джорджії, згідно з яким позбавлено прав стейтового конґресмена негра Джуліяна Бонда тому, що він заявився був проти війни у В'єтнамі і проти примусового покликування рекрутів. Це вперше в історії ЗДА, що Найвищий Суд анулює рішення Стейтової Асамблеї в справі недопущення до виконування обов'язків вибраного члена цієї Асамблеї. Найвищий Суд станув на становищі, що рішення Стейтової Асамблеї позбавляє конституційних прав Джуліяна Бонда, який має право свобідно словом висловлювати свої думки і переконання. Перша поправка ко Конституції вирішує, що вибраний законодавець має право висловлювати свої погляди на всі політичні проблеми. Бонд заявив був, що він складе потрібну присягу на те, що виконуватиме свої обов'язки згідно з законом.

КАСІД вшанувала сенатора Дадда

Сен. Томас Дж. Дадд

Ню Йорк. — Минулої суботи, 3-го грудня, тут старанням Конференції Американських Громадян Східньо-Европейського Походження відомої під скороченою назвою „КАСІД", відбулося прийняття в честь неструдженого борця проти комуністичної тиранії та великого прихильника визвольних рухів поневолених Москвою народів, сенатора Томаса А. Дадда з Коннектикат. Прийняття відбулося в Заморському Пресовому Клюбі в год. 7:30 ввечері з участю багатьох громадян, що репрезентували групи громадян східньо-европейського походження, в цьому й українців. Імпрезу відкрив коротким словом референт спеціяльних подій КАСІДу Чарлз Станкевіч, а о. Петро Федорчук, український католицький парох з Фреш Медовс, Н.Й., провів вступну молитву після відспівання американського національного гимну. Вечором проводив Йосип Лисогір, голова Політичного Комітету КАСІД. Із короткими привітальними промовами виступали: президент КАСІД монсін. Джан Балькунас, амбасадор і постійний представник Кувайту в О.Н. Рашід Аль-Рашід, амбасадор В'єтнаму Нґуєн-Дуй Лієн, амбасадор Кореї Су Янґ Лі, віце-президент Асамблеї Поневолених Европейських Націй Александер Кутт, президент Американських Приятелів Поневолених Націй Кристофер Еммет, а головним промовцем був колюмніст Джан Чемберлейн. Почесну грамоту вручив сен. Даддові голова Екзекутивного Комітету КАСІД Памфіл Ріпосану. Вкінці забрав слово сам сенатор Дадд. Імпрезу закінчено молитвою, що її провів о. Флоріян Ґладау з румунської православної церкви в Ню Йорку.

Комуністи у В'єтнамі переходять до тактики дрібної партизанки

Сайґон. — Північний В'єтнам і південно-в'єтнамські комуністичні повстанці, себто в'єтконґ, рішили перейти знову до тактики дрібної партизанської війни, яка полягає на терористичних діях і наскоках невеликими військовими з'єднаннями з виминанням одвертих боїв. Такий зворот заповіджено в комуністичних північно-в'єтнамських публікаціях і підпільних летючках, однак не подано дійсної причини: комуністичне командування прийшло до висновку, що спроба здобути перемогу одвертими великими воєнними операціями, як у війні проти французів, не можливо, бо кожна битва, з участю більших бойових комуністичних одиниць з-правила кінчалася їх розгромом. З уваги на поворот комуністів до тактики дрібних операцій малими одиницями — несподіваних наскоків і втечі — головний командант американських збройних сил у В'єтнамі генерал Вільям Вестморленд відмовився передбачити, скільки треба часу, щоб винищити так багато отаких малих партизанських з'єднань і підпільно-революційних гнізд, щоб можна було говорити про перемогу.

Совєти переводять військовий вишкіл населення над кордонами Китаю

Москва. — Совєтський пропаґандивний апарат повів широку акцію — закликів до патріотизму та „чуйности" населення у трьох „республіках", що межують з Комуністичним Китаєм: Казахстані, Таджікістані і Кірґізії. Переводиться у тих „республіках" заг. військовий вишкіл для молоді у високих і середніх школах, повівши одночас серед них наполегливу індоктринаційну роботу. Твориться парамілітарні організації і пропаґується конечність цікавитися „військовим технічним знанням". В Таджікістані створено окремі „військові патріотичні школи", які насправді є військовими школами нижчого типу з практичним навчанням стріляння та орудування різними родами теперішньої зброї. Щоб протидіяти комунокитайській демагогічній пропаґанді — навчається там „марксо-ленінських" мудрощів у совєтській інтерпретації. Водночас іде в тих прикордонних обширах посилена пропаґанда за добровільним зголошуванням до червоної армії. Доступ до всіх тих трьох провінцій, суміжних з Комуністичним Китаєм, заборонений всім іншим мешканцям СССР.

Косиґін оглядав осередок французького летунського промислу

Париж. — Совєтського прем'єра Алексєя Косиґіна, який перебуває у Франції з 9-тиденними відвідинами, повезли до Тулюз, що є центром французького летунського промислу. Косиґін оглядав фабрику літаків типу „Каравель", а після того дослідну фабрику суперсонічного пасажирського літака „Конкорд". Коли в 1962 році рішено сконструювати суперсонічний літак для цивільної комунікації, то його кошти обраховано на 476 мільйонів дол. Тепер ті кошти дійшли вже до 1,400.000.000 дол і літак все ще не готовий. **Британія,** яка приступила до спілки з Францією у будові такого літака, тепер відмовляється покривати дальші кошти з уваги на свої господарські труднощі. „Конкорд" має мати 140 місць і летіти із швидкістю 1,500 миль на годину. Тому, що Совєти зайняті конструкцією також суперсонічного пасажирського джету, то Косиґін цікавився подробицями „Конкорду" і заявив: „Ми маємо подібні проблеми — бажаю вам розв'язати ваші труднощі".

Родезія відкинула згоду з Британією — Британія звернулась до ОН

Об'єднані Нації. — Амбасадор Британії в Об'єднаних Націях лорд Карадон звернувся до генерального секретаря ОН з просьбою скликати негайно Раду Безпеки з уваги на загострення конфлікту з Родезією. Цей конфлікт існує від листопада минулого року, коли-то Родезія, британська колонія з автономним правлінням під зверхністю британського генерального губернатора, самовільно проголосила державну самостійність, оперту на білу меншину 22.000 поселенців, із відсуненням від усякого впливу на публічні справи 4-ох мільйонів чорних автохтонів. Господарські санкції, поведені Британією проти біло-расового уряду Ієна Сміта, не дали сподіваних наслідків. Напереломі минулого й цього тижня на кружляку „Тигр" (Тайґер) в порті Гібральтару відбулися триденні наради британського прим'єра Гаролда Вільсона з родезійським прем'єром Ієном Смітом. Британський уряд затвердив виготовлені там принципи порозуміння, але родезійський уряд відкинув їх, не погодившись на те, що незалежність Родезії має бути тимчасово припинена та проголошена наново щойно після виготовлення нової конституції. Британський уряд рішив звернутися до Об'єднаних Націй, щоб вони проголосили проти Родезії загальні економічні санкції.

„Чорноморська Січ" перемогла Мадярський СК 7:0 в змаганнях за Чашу ЗДА

„Чорноморська Січ", Нюарк, відбула минулої неділі 4-го грудня футбольні змагання з циклу гор за Чашу ЗДА з Мадярським СК з Ню Брансвік. Січовики здобули високу перемогу 7 : 0, якою закваліфікувалися до півфінальних гор стейту за Чашу ЗДА. Ворота для „Ч. Січі" стрілили: Чижович 3, Чайка, В. Вільчак, Л. Вільчак та Дімейн по одних.

„Тризуб", Філядельфія, одержав точки без гри у своїх мистецьких змаганнях Американської Футбольної Ліґи, коли на визначені змагання у Філядельфії не явилася дружина „Олімпії" з Ню Бріген, Конн. Завдяки цій перемозі „Тризуб" випередив „Чорноморську Січ" у показнику АФЛіґи, маючи 20 : 4 точок з двома грами більше від „Ч. Січі" (18 : 2).

УСК Ню Йорк втратив несподівано дві дальші точки у мистецьких змаганнях „Великої Десятки" Німецько - Американського Футбольного Союзу, які відбулися минулої неділі з „Джуліяною". Італійський суперник УСК-у, мимо переваги української дружини, зумів вирішити цю зустріч у свою користь з рахунком 1 : 0.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ЮВІЛЕЙНИЙ З'ЇЗД КОЛЕҐІЇ СВ. АНДРЕЯ У ВІННІПЕҐУ

Вінніпеґ. — В суботу й неділю, 10-го й 11-го грудня ц. р. тут відбудеться Ювілейний З'їзд Колеґії Св. Андрея в Вінніпеґу, для відзначення двадцятиліття існування Колеґії, як української виховної та наукової інституції. З'їзд відбудеться в будинках Колеґії, на кемпусі Манітобського університету.

На З'їзді, між іншим, будуть пороблені підсумки осягів Колеґії у ділянці народно - церковної та академічної праці у навчанні й вихованні нашої молоді протягом шкільних семестрів та на Літніх Курсах. Будуть також обговорені та намічені нові способи та нові пляни для дальшої праці Колеґії.

ПРОФ. ОЛ. ГРАНОВСЬКИЙ ОДЕРЖАВ РЕСПУБЛІКАНСЬКЕ ВІДЗНАЧЕННЯ

Міннеаполіс, Мінн. — Республіканська Партія стейту Міннесота відзначила ряд видатних громадян стейту спеціяльними Республіканськими нагородами. Між відзначеними є також відомий американсько - український діяч, науковець та *письменник проф.* д-р Олександер Грановський із Ст. Полу. Признано йому це відзначення за його невтомну працю для переміщених осіб і за його наукові заслуги в ділянці ентомології. Нагороди Республіканської Партії були уділені за відданість основним ідеалам Партії: Цільності, Ідеалізмові, Ініціятиві та Індивідуалізмові.

НЮ ГЕЙВЕН В ПОКЛОНІ ВЕЛИКОМУ МИТРОПОЛИТОВІ.

Українська Рідна Школа ім. Митрополита Шептицького в Ню Гейвені влаштовує в пошану Свого Патрона Святочну Академію в дні 10 грудня ц. р. в залі Української Католицької Церкви. В програму Академії входять: Відкриття і вступне Слово — д-р Михайло Снігурович; святочна доповідь — мґр Володимир Сусла; концертова частина з участю: пані Г. Петрончак, пані Р. Лаврович, пана Й. Трегора, учениць і учнів Української Рідної Школи ім. Митрополита Шептицького та Українського Національного Хору під управою М. Палидовича.

В неділю 11 грудня 1966 буде відправлена в Українській Католицькій Церкві Служба Божа в намірені беатифікації Митрополита Андрея Шептицького.

ВЕЧІР ТВОРЧОСТИ ЄВГЕНА МАЛАНЮКА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Товариство Українських Інженерів Америки, Відділ у Філядельфії, і Літ. - Мист. Клюб улаштовують у неділю, 11 грудня ц. р., о год. 4-тій по полудні, в домі УСО „Тризуб" при 4932 Н. Брод вул. у Філядельфії. Вечір присвячений поетові Євгенові Маланюкові. В програмі: вступне слово Вол. Біляєва, читання творів поета — Лада Прокоп і Христина Озарків, та кінцеве слово поета Євгена Маланюка.

КОНФЕРЕНЦІЯ УВАН НА ПОШАНУ МИХ. ДРАГОМАНОВА

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук у ЗДА влаштовує урочисту Пленарну Конференцію, присвячену 125-річчю народження Михайла Драгоманова.

У програмі конференції доповіді: Петро Одарченко: Драгоманов, як дослідник українського фольклору; Степан Ріпецький: Ідеї Михайла Драгоманова в Західній Україні; І. Лисяк-Рудницький: Справа ,реґабілітації' М. Драгоманова в Совєтському Союзі. Конференція відбудеться в неділю 11-го грудня 1966 року о 5-ій год. веч. в приміщенні УВАН при 206 Вест 100 вул., Н. Й.

ПРЕСОВИЙ СЕМІНАР СУА

Ню Йорк. — Окружна Рада Союзу Українок — Пресовий Реферат інформує, що він влаштовує Пресовий Семінар дня 11 грудня, о год. 2:30 по пол. в Українському Інституті Америки 2 Іст 79 вул. У семінарі беруть участь: Ред. Л. Бурачинська, ред. І. Кедрин-Рудницький, ред. Олег Звадюк, інж. Ю. Тамарський і С. Новицький. Темою Семінара буде обговорення модерних методів праці преси, фільмів, радіо і телевізії. Участь пресових референток і голів відділів обов'язкова. Гостям, що цікавляться пресовим ділом, раді.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ЛІТЕРАТУРНІ КОШАРИ

На З'їзді письменників у Києві виступив Василь Козаченко, партійний секретар і наглядач над літераторами. Він сказав, що „тепер партія особливо наголошує на піднесенні ролі творчих спілок, на їх зміцненні".

Що ж це за „творчі спілки"?

„Останнім часом, — пояснив В. Козаченко, — ми особливо інтенсивно поповнюємося значними загонами обдарованої, але не обстріляної в ідеологічних битвах творчої молоді, частина якої часом не зовсім чітко дає собі раду в складних обставинах війни ідей, а іноді забуває, що ніяке мирне співіснування з носіями чужої нам ідеології неприпустиме".

Ось до яких „творчих спілок", чи вірніше до літературних кошар заганятимуть письменників, особливо молодих, щоб там їх підковувати і перековувати.

І НЕ СМИКАЙСЯ, І НЕ РИПАЙСЯ...

„Цього року, — пише з Хоролу О. Варченко („Молодь України" з 30 жовтня), — мені і моїм друзям, які закінчили школу, доводилося складати вступні іспити до вищих навчальних закладів. Нині майже всі шукають праці. Лише окремі щасливчики (серед яких, до речі, є й такі, що не виділялися здібностями, але мають рекомендації) навчаються.

Боляче слухати розмови:

— Немає знайомства — „хрестик"!

Або:

— Спитають таке, що й не чув, і не бачив.

Боляче дивитися, як молоді люди втрачають надії".

З РІДНОЇ УКРАЇНИ

Сестри Людмила і Марія з села Іловиця Шумського району на Тернопільщині пишуть у „Молоді України" 30 жовтня: „У нашого брата Миколи Пахалюка незабаром день народження. Йому доведеться святкувати цей день далеко від своїх рідних і друзів, він служить на Далекому Сході. Поздоровляємо тебе, братіку. За тисячі кілометрів шлемо привіт з рідної України".

СВОБОДА SVOBODA UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Ситі і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Приязнь на базі капітуляції

Совєтського прем'єра Алексєя Косиґіна вітали кілька днів тому в Парижі з найбільшими почестями, як голову держави :назустріч йому виїхали на летовище президент Шарль де Ґолль з усіма членами французького уряду, стріляли гармати, почесна чота стояла на струнко. І все це для того, щоб підкреслити вагу, яку теперішня Франція прикладає до реалізування концепції де Ґолля: створити політично суцільну Европу „від Атлантику по Урал". Очевидно, що французи думають категоріями західніх европейців: признавши спільність нової французької політики з совєтською у таких пунктах, як виключення американської мілітарної і економічної „геґемонії" на европейському континенті та забезпечення себе проти можливости відродження німецького мілітаризму, французи все ж сподівалися від Москви зрозуміння для спеціяльних інтересів Франції, що лежить між Атлантиком і Райном.

Але для речника Москви не існують дипломатичні тонкощі. Алексєй Косиґін зразу ж заявив своїм французьким господарям, що Москві замало того, що Франція відкликала свої збройні сили з Атлантійського Союзу (НАТО), зліквідувала на своїй території американські бази та головну кватиру НАТО, — і вимагав ще формального виступлення з НАТО, як політичного союзу. Очевидно, Совєти дивляться з найбільшим занепокоєнням на розбудову Францією атомової зброї, якої Франції треба ні проти кого іншого, як проти СССР. Москалі не розуміють також, що не слід повторювати супроти Німеччини помилки Версальського договору, себто не слід доводити німців до розпачу і створювати там сприятливого ґрунту для відродження експансивного націоналізму. Для москалів вирішною є тільки фізична сила, яку хочуть вони надалі стосувати супроти німців.

Алексєй Косиґін використав своє перебування у Франції, щоб атакувати двох її союзників. На прикметний московський лад вилаяв німців, причепившись до зросту голосів так званої Націонал - Демократичної, насправді право-націоналістичної партії у виборах в двох західньонімецьких провінціях, як до доказу „відроджування сил фашизму і війни". Конкретно, Косиґін рішуче відкинув ідею об'єднання Німеччини, вимагав визнання східніх кордонів Німеччини на Одрі-Ніссі і визнання Східньої Німеччини, як окремої суверенної держави. Щодо совєтсько-американських взаємин, то він знову таврував Америку за війну у В'єтнамі і визнавав, як єдиноможливу розв'язку в'єтамської проблеми „чотири пункти" Північного В'єтнаму, що у практиці зводяться до того, щоб американці вийшли геть з В'єтнаму, щоб у Південному В'єтнамі прийшли до влади комуністи і щоб В'єтнам об'єднано під скіпетром Го Чі Мінга. Від такого „замирення" у В'єтнамі Косиґін узалежнив дальші совєтсько-американські взаємини, і тому дав зрозуміти, що, поки не закінчиться там війна, не відвідає Америки.

Довгої мови короткий зміст такий, що Москва узалежнює дальші свої взаємини з Францією, Західньою Німеччиною і Америкою від прийняття ними її, Москви, максимальних вимог. Позбавлена союзників Франція, поділена Німеччина і опанований комуністами азійський континент — це ті цілі, до яких одверто прямує совєтський прем'єр. Можна б інтерпретувати ті заяви Косиґіна, як пропаґанду, призначену для комуністів в СССР, Китаї та всіх інших країнах, щоб маніфестувати перед ними „принципіялізм" московських правителів і заперечувати китайські закиди. Зокрема американська закордонна політика не реаґує на такі заяви найбільш авторитетного речника Совєтського Союзу, на які логічно слід би було реаґувати, і розглядає їх, мабуть, як неповажну пропаґанду. А втім, ні в одній міжнародній проблемі не видно, щоб діла большевиків перечили їх словам. СССР і далі є головним постачальником зброї, особливо протилетунської, для Північного В'єтнаму. В Східній Німеччині далі стоять 20 совєтських змоторизованих дивізій. На дослідних полях в СССР продовжується підземні ядрові експерименти.

Продовжується скріплювання російської імперії. Перелицитовуючись в комуністичній демагогії з Пейпінґом, Москва не йде на будь-які компромісові розв'язки будь-якої справи в Раді Безпеки ОН, бльокуючи всякі резолюції своїм „вето". Реальна база для коекзистенційної політики Америки існує тільки в уяві і бажаннях її прихильників.

НОВА ЕРА В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ

Мюнхен. — 1-го грудня закінчилася урядова криза в Бонні, столиці Німецької Федеративної Республіки. Те, що рік тому могло здаватися фантазією без усякого ґрунту, стало дійсністю: в Західній Німеччині до влади прийшла „велика коаліція" — християнських демократів і соціял - демократів. Між 19 міністрами нового уряду Кізінґера 10 належать до партії християнських демократів, 9 — соціял-демократи.

Як змінюється політична атмосфера! Ще не так давно перший канцлер Західньої Німеччини — Аденауер — у своїх промовах кидав грім і блискавку на соціял - демократів і пророкував, що прихід соціялістів до влади був би рівнозначний із загибіллю Німеччини. Той самий Аденауер перший віддав голос за новий кабінет з участю соціял - демократів 1 грудня 1966 р. (його ім'я починається з „А"). Соціялісти дістали відповідальне міністерство закордонних справ: Віллі Брандт, популярний бурґомістр Західнього Берліну взяв цей пост. В новому уряді представлені політичні „боси" соціял-демократі, як, наприклад, проф. Карло Шмід, проф. Шіллер, д-р Гайнеманн і творець нової програми й політичної тактики соціял - демократичної партії Герберт Венер, та інші.

Що примусило дві великі партії до співпраці в спільному уряді? Є дві головні причини: політика зовнішня і політика внутрішня. В Німеччині після 15 років надій на поміч союзників у боротьбі за об'єднання розірваної території політичні провідники прийшли до переконання, що самі німці повинні взяти ініціятиву в свої руки і не ждати, що це об'єднання посуне вперед Вашинґтон або Париж.

Перешкодою для об'єднання є політика Москви, що хоче мати в своїх руках комуністичного сателіта — східню зону Німеччини, котра назвала себе „Німецькою Демократичною Республікою".

Чи погодиться Москва на ліквідацію німецького сателіта — Ульбрихта? Все залежить від умов і обставин.

Ідеологія в політиці Москви — це декорація. Рішають реальні інтереси. Ми ось бачимо, як комуністична Москва допомагала й допомагає „буржуазній" Індії проти комуністичного Китаю. Тому в совєтсько - німецьких відносинах рішення Москви залежатиме від ціни, яку схоче заплатити Бонн за ліквідацію режиму Ульбрихта в Східній Німеччині.

Москва вимагатиме безумовного визнання Бонном теперішнього східнього кордону між Польщею та Німеччиною по лінії Одра - Ніса. Буде домагатися виходу об'єднаної Німеччини із НАТО і невтралізації Німеччини на спосіб невтральної Австрії. Буде домагатися леґалізації комуністичної партії в Німеччині і т. д.

Аденауер не раз у промовах казав до своїх громадян: Мусите зрозуміти, що значить програна війна!" Хто програв, мусить платити за шкоди. Тому в провідних колах Західньої Німеччини не мають надії на поворот утрачених областей на схід від Одри - Нісси: аджеж ті території вже заселені поляками.

Коли б ті провінції якимсь чудом вернулися до Німеччини, то німці не могли б їх знов заселити своїми людьми, бо в самій Західній Німеччині бракує робітної сили і доводиться ввозити її із аґрарних країн, навіть із Туреччини. А головне: німецькі політики добре знають, що союзники Німеччини в НАТО не бажають повороту німців на їх колишні східні кордони. „Мала коаліція" між соціял - демократами й вільними демократами, про що йшли переговори між цими партіями, не могла дати авторитету для рішень уряду, що спирався б тільки на більшість 6 голосів у парляменті.

Це відноситься і до справ внутрішньої політики. За непопулярні закони й розпорядження мусять взяти відповідальність дві великі партії: християнські демократи й соціял - демократи. Можна сподіватися, що нова більшість у парляменті змінить виборчий закон для стабілізації демократичного ладу в Німеччині.

Дотеперішній закон, що почасти визнає пропорційність у виборах, дає можливість творитися новим політичним партіям. Це дало можливість партії націонал-демократів провести своїх кандидатів до крайових соймів в Гессені і в Баварії. При англійській системі виборів (одна виборча округа посилає до парляменту тільки одного посла) дрібні групи не мають ніяких шансів на представництво в законодатному органі.

В рядах соціял - демократичної партії є опозиція проти „великої коаліції". Однак більшість партії і професійні спілки, що є під впливом соціял - демократів, не бачать більш реального виходу із тої ситуації, в котрій знаходиться Німеччина.

„Твердим горіхом" для соціял - демократів було включення до нового уряду баварського політика Штравса, як міністра фінансів. Штравс 1962 р. сказав неправду в парляменті і мусів покинути міністерство оборони. Тепер він мусить просити вибачення в парляменті за свій „промах". Отже — в політиці, як і в релігії, немає вічних грішників...

П. А.

● **У Південному В'єтнамі** від 3 до 30 листопада ц. р. втекли на сторону державного та американського війська, або зголосились до місцевих державних властей разом 2.505 комуністів - партизанів і вояків регулярних північно-в'єтнамських частин, перекинених до Південного В'єтнаму. Взагалі ж від 1963 р., коли проголошено так звану „програму одвертих рамен", виреклись підпільно - революційної війни проти державної влади кругло 45.000 комуністів. Зріст числа комуністичних дезертирів вважають за один із показчиків заламання дисципліни й бойового духа в комуністів. Американське командування обраховує сили південно-в'єтнамських повстанців і північно-в'єтнамських частин реґулярної армії в Південному В'єтнамі разом на 180.000.

М. Мельник

РОСІЙСЬКО-КИТАЙСЬКИЙ КОНФЛІКТ І УКРАЇНСЬКА ПРОБЛЕМА

Большевики, мабуть, переконались, що китайсько-американської війни вони не спровокують, і тому останнім часом можна було завважити вирішальний зворот у їхній закордонній політиці. Вони цілком одверто дають зрозуміти, що хочуть миру у В'єтнамі. А недавно у чисто большевицький спосіб заявили, що Китай намагається спровокувати війну між СССР і ЗДА. Очевидно, Америка повинна бути Росії за це все безмірно вдячна.

У Східній Европі большевики спершу старалися змонтувати альянс, який пішов би навіть на те, щоб засудити китайців і усунути їх з інтернаціональної комуністичної „родини". Але виходить, що сусіди з допомогою не поспішають, і, мабуть, треба буде задовольнитись якоюсь лагідною резолюцією.

Якщо в Китаї не вибухне знову якась революція, конфлікт може дуже скоро перейти в кризу великих розмірів. Вправді, багато говориться про розторощуючу перевагу СССР у ділянці атомової зброї ,але це можуть бути також „страхи на ляхи". Не забуваймо, що під охороною совєтської атомової зброї Пейпінґ не завагався піти з допомогою Північній Кореї. Однак він теж розпочав війну з Індією без допомоги СССР і не зважаючи на можливість інтервенції Америки.

Пейпінґ не мусить мати стільки ж ракет, скільки має їх Москва. Тому вистачить такої кількости, щоб знищити індустрійні центри СССР. В цьому напрямі він, здається, йде досить скоро: кожна експериментальна експльозія атомової зброї в Китаї заскакує західніх експертів швидкістю проґресу в цій ділянці.

Якщо китайці, маючи відповідний арсенал атомової зброї і ракет, підуть війною на Росію, тоді ледве чи Москва поважиться зареаґувати атомовим протинаступом.

Отже, загроза війни серйозна, а коли це дійсно так, ста мільйонам росіян прийдеться боронити власними грудьми — а не атомовими ракетами — і свої і загарбані ними землі.

Такі наші міркування на цю тему. Ще раз зазначаємо, що це — тільки одна з цілого ряду можливостей. Та, здається, тяжко припустити, щоб московська верхівка могла якраз цій можливості не присвятити спеціяльної уваги.

І тому, як це ми вже давніше у „Свободі" передбачали, треба припускати, що СССР уживе всіх засобів, щоб забезпечити собі допомогу Америки. Основним арґументом тут буде альянс під час другої світової війни, „допомога" у війні в В'єтнамі, ну й загроза „варварського Китаю" для цивілізованого світу. Очевидно, совєтська пропаґанда день і ніч працюватиме для того, щоб показати й „доказати", що самі росіяни такою варварською загрозою для світу не є.

Дехто думає, що тільки збройний конфлікт з червоним Китаєм розвалить російську імперію. Можливо, що воно тим і скінчиться. Але це не є ані єдиний, ані найкращий вихід із ситуації. Такого роду радикальна розв'язка означає ще одну війну, ще більше непевностей, терпінь і людських жертв.

Єдина надія на мирну розв'язку цього назріваючого конфлікту в повній індивідуальній і національній свободі на Сході Европи. Така кардинальна зміна була б остаточним ударом по ідеї диктатури комуністичних партій. Китайським комуністам не було б тоді з ким боротися за чистоту та правильність комуністичної лінії. Вони були б змушені вияснювати своїм громадянам, чому Китай залишився єдиною великою країною з мертвотною політично - економічною системою. Це, мабуть, не було б легко, і внаслідок цього Пейпінґ напевно не був би таким войовничим, як тепер.

Дехто скаже: ідея добра, але її тяжко зреалізувати. В сучасному світі, включно з СССР, думки поширюються надзвичайно швидко, не раз викликаючи несподівані реакції. Тож цього роду розв'язка остаточно може виявитися куди реальнішою і ефектовнішою, ніж монтування штучної і непевної коаліції між найбільшою демократичною країною і найбільшою тюрмою народів. Та навіть і для американських русофілів ідея ця повинна бути цікавішою, як спроби затримати при житті російську імперію. Демократична Росія, без сумніву, знайде собі скоріше союзників, як країна „диктатури пролетаріяту".

З огляду на ці й інші міркування, нам видається, що в ім'я інтересів і Америки і українських аспірацій варто цій справі присвятити куди більше уваги, ніж якійсь іншій. Було б нещастям для надто багатьох людей, якби якимсь чином альянс між Америкою і СССР став дійсністю і якби наші діти мусіли йти боронити російську імперію. Було б також недобре, коли б саму можливість такого альянсу почали серйозно дискутувати, бо така дискусія означала б колосальну моральну підтримку для теперішнього совєтського режиму.

Ми не маємо ніякого морального права говорити, що Америка в жадному випадку не повинна допомогти Росії тому, що закордонна політика Америки не робиться в ім'я інтересів різних етнічних груп. Але ми маємо повне моральне право і обов'язок з усією рішучістю і тими скромними засобами, що ними розпоряджаємо, змагати, щоб Америка допомагала Росії тільки тоді, коли вона стане демократичною державою в своїх етнографічних границях. Не виключено, що з таким підходом знайдемо собі тут не одного союзника.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

НА МАРҐІНЕСІ V З'ЇЗДУ ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ

В днях 16-19 листопада відбувся в Києві V з'їзд Спілки Письменників України.

З'їзд відкрив Павло Тичина вірнопідданчою катеринкою, а після полагодження формальних справ виступив з промовою Шелест, перший секретар ЦК компартії України. Голова Правління Спілки О. Гончар доповідав про діяльність Спілки за останніх сім років, після чого П. М. Усенко склав звіт ревізійної комісії.

Над звітами розвинулися дебати, які тривали 4 дні. З'їзд схвалив діяльність Спілки за звітний період, вибрав Правління, Ревізійну комісію, делеґатів на IV всесоюзний з'їзд письменників.

Нове правління Спілки складається тепер із Президії у складі 27 осіб та секретаріяту у складі 9 осіб. Першим секретарем правління обраний був О. Гончар, а секретарями Ю. Збанацький, П. Загребельний, М. Зарудний, В. Козаченко, П. Панч, В. Коротич, Л. Новиченко та Д. Павличко.

V з'їзд не приніс ніяких ревеляцій, чого й треба було сподіватись зараз же після промови Шелеста, який сказав:

„Джерелом сили радянської літератури і її творців є висока партійність і нерозривні зв'язки з комуністичною партією і народом... Адже метод соціялістичного реалізму є плоттю від плоті, кров'ю від крови радянської літератури... У творчості українських літераторів, як і раніше, мають бути теми, які розкривали б багатогранну діяльність комуністичної партії як керівної і спрямовуючої сили радянського суспільства, палкого потріотизму і любови до соціялістичної Батьківщини, високого почуття інтернаціоналізму, властивого нашому народові".

І можна було б на цьому повідомленні про з'їзд закінчити, коли б не деякі нові нотки, що пролунали в промовах і дебатах.

У своїй промові Шелест сказав:

„Треба бережливо, з повагою ставитись до нашої рідної, чудової української мови. Це наш скарб, велика спадщина, яку кожний з нас і в першу чергу ви, письменники, повинні берегти і розвивати. Романи, повісті, новелі, поезії високого ідейного звучання, написані прекрасною українською мовою на високому рівні — ось те, що необхідне для дальшого збагачення і розвитку національної культури і мови".

О. Гончар у своїй звітній доповіді заявив:

„Неприпустимо, коли підручники для дітей пишуться суконною, канцелярською мовою, коли тексти для читанок відбирається недбало, так що, замість заохоти, вони можуть, навпаки, відохотити дітей від вивчення творів красного письменства і рідної мови, про яку справедливо говоримо — співуча, милозвучна, повна краси.

„Не можна не сказати на з'їзді про стан викладання української мови у середній і вищій школі. Мова народу — це найбільший національний скарб, і ми всі маємо його оберігати, в тому числі й авторитетними, державними заходами, маємо наполегливо розвивати, оновлювати, збагачувати мову народну своєю літературною творчістю".

Гарні слова, нема що казати. Устами обидвох промовців мед би пити. Але... як воно є у щоденному житті? Якщо українська мова, за словами Шелеста, є така велика цінність, то чому він на мітинґу, який минулого року відбувся в Одесі з нагоди вручення їй ордена Леніна, промовляв по - російськи?

А далі: як населення України має зберігати і вдосконалювати свою мову, коли твори українських письменників видається незмірно малими тиражами? Тих тиражів не вистачає навіть для того, щоб укомплектувати новими книжками бібліотеки, яких в Україні налічується кругло 35,000.

А як дивитись на те, що в Україні українську книжку дискримінують навіть маленькі люди — продавці у у книгарнях, не допускають її до українського читача. А так роблять не лише продавці книгарень, але й службовці „Союздруку".

Далі у своїй доповіді О. Гончар сказав:

„Маємо підставу говорити про відрадний факт піднесення мистецтва художнього перекладу на Україні. І все ж нам, і Академії наук, і університетам України, слід би більше подбати про підготову кадрів перекладачів... У нас майже нема сходознавців, знавців мов Індії, арабістів, хоч у минулому Україна на ввесь світ славилася такими арабістами, як Аґатанґел Кримський... Перекладач сприяє взаємозбагаченню культур, дає своєму народові неоцінені скарби світового мистецтва, братніх народів, і водночас своєю роботою він збагачує рідну мову, розвиває і вдосконалює її можливості, розширює її діяпазон...

„Назріває потреба, — говорив О. Гончар, — створити в республіці видавництво іноземної літератури, яке не обмежувалось би виданням лише белетристики та поезії. Сучасному українському читачеві потрібна перекладна література з питань філософії, історії, економіки, соціології, естетики, права, потрібні переклади з технічної літератури. Учні та студенти мусять бути забезпечені повноцінними перекладами із світової клясики, все краще із художніх надбань людства український читач повинен мати рідною мовою".

Гончар у своїй доповіді сказав, що в останньому семиріччі на українську мову із шедеврів світової літератури перекладено „Одіссею", „Антігону" (В. Тен), „Фавста", „Декамерона" (М. Лукаш) та три томи творів Шекспіра. І це все для 45-мільйонового народу.

Молодій ґенерації письменників промовці давали різного роду поучення, видається нам, що трохи їм і докоряли, але тому, що звіти із з'їзду подано в газетах „за скороченою стенографією", тяжко щось більше у цій справі сказати.

Але і Шелест і Гончар рішуче заперечували, нібито серед письменників України існує конфлікт ґенерацій, старшої і молодшої. Мабуть, тими запереченнями вони навіть самі себе не переконали, бо конфлікт ґенерацій так в Україні, як і в цілому світі, мусить існувати, бо таке право життя.

І ще одно сказав О. Гончар у своїй доповіді:

„Українське слово живе і поза межами республіки, пагіння української літератури розвивається і серед культур братніх народів. Ми вітаємо сьогодні наших братів і сестер, проґресивних українців, що живуть за океаном, вітаємо читачів і українських літераторів Пряшівщини, літературну памолодь, що подає свої голоси в Польщі, в Румунії, Юґославії..."

Це вже щось нове, бо досі в совєтській пресі не згадували українці, які живуть в Польщі, мовляв, усі вони свого часу репатріювалися у радянську Україну.

абв.

Ярослава Острук

СЕСТРІННИК З ПОЛЬЩІ

Гумореска

— ...Скажи мені Зосю, чи справді твої дядьки там в Америці такі багаті, як ти про них розказуєш? — спитав чи не десятий вже раз дівчини молодий студент, танцюючи з нею „перешмуґльованого" з Америки твіста в одному варшавському студентському клюбі. Взагалі для цієї молоді, вихованої під п'ятикутною большевицькою зіркою, Америка була тією казковою країною, де „люди ходять на головах, а мед тече ріками." Кожний американець, який має авто, в їх понятті мусить бути мільйонером.

Зося ще раз докладно розповіла товаришеві Стасеві про родича в Америці, про якого тільки чула від своєї мами. Вона для більшого ефекту свою розповідь прикрашувала фантастичними, нашвидку придуманими казочками. Отож, перед очима молодого студента являвся наче живий мільйонер, який має авто, прекрасну віллю в Ню Йорку, льокаїв і обслугу,а на літо чудову оселю над морем і яхту для прогулянок по морі.

Молодий хлопець розмріяно слухав і думав, що так то живуть в капіталістичній Америці її дядьки, коли вони тут мусять служити партії бог знає за що і бідувати.

Спритна дівчина усі ці вигадки розповідала з метою, щоб врешті „зловити" його і запровадити під двері „заксу". Була студенткою і записалася на студії з думкою знайти жениха. І ось вже два роки він крутить їй голову, а женитися не хоче. Мала б їй втекти з рук така груба риба?... О, ні! Вона його зловить на багатого та ще бездітного дядька в Америці.

Від того часу студент наче очманів. Наука не береться, і він мріє тільки про Америку, авто, люксусове життя. А треба знати, що й Станек був неабиякий „лапай - дух". Польська комуністична влада навчила його спекулювати. Спекулював вже з 6-го року життя. Наперед підозріло здобутими олівцями, зшитаками, чорнилом, а ці речі міняв за більш реальні. Як підріс, тоді „шмуґлював" сільські продукти - м'ясо, масло, солонину та інше, і вмів так притно вислизнутися з рук поліцистів, що досі ніхто ще його не спіймав. Опісля пішли в рух більш дорогоцінні речі: підроблювані образи Матейка, також скрипки Страдіваріюса, висилані легковірним чужинцям за границю.

Але тому, що згаданий студент знав і вартість науки, він вписався на університетські студії.

* * *

Марія Остряниця вернулася вечером додому з своєї щоденної праці. Вона була служницею в домі містера і місис Смісів. Остряниці, давно прибулі еміґранти, важко пробивалися крізь життя. Але тому, що були ощадними людьми. — Остряниця ніколи не заглядав до бару, — вони врешті прийшли до малого одноповерхового дому на „давитавні". На долині самі мешкали, а гору віднаймали.

Марія із здивуванням побачила у поштовій скриньці якийсь лист. Це була для неї велика несподіванка, бо опріч „білів" за незаплачену електрику, газ чи пригадку про якийсь борг, вони жадних листів не діставали. А коли ліпше приглянулася, тоді побачила на ньому поштову польську марку. Тепер вже знала, що лист з Польщі. Хто б міг до них написати?... Вони ні з ким не переписувалися, найближча родина померла, хіба ще жила чоловікова тіточна сестра.

Розчулена споминном про далеку її рідну країну, вона скорим рухом руки роздерла коверту.

Лист зачинався такими солодкими словами, як також закінчувався, що Марія з радости і зворушення заплакала. „Ось яка добра людина ,... не знає нас, а написала". А вже найбільше її розчулило, що незнайомий ні словом не згадав про матеріяльну допомогу для них, як то часто буває, що люди з-за залізної заслони пишучи, просять про неї. Навпаки, сестрінник Стасьо в листі турбувався ними, старими людьми. Він рад би їм помогти, хоч вони також небагаті люди, недавно звінчалися. Може б їм прислати з Польщі грибів, пчільного меду, польської шинки — запитував в листі, а вони це в Америці заміняють за інші продукти.

Марія так розжалобилася, що аж заплакала. І в такому настрою застав її чоловік, вернувшися з роботи.

— Чого плачеш, Маріє? — спитав затривожений чоловік.

— Плачу з радости... Ось лист від незнайомого сестрінка з Польщі.

— А хто ж він?

— Не пам'ятаєш? Твої сестри дочки чоловік... Зосі було тоді один рік, як ми виїжджали з краю... а тепер вона вже заміжня — пояснила жінка.

— Ой, справді... пригадав її... і як цей час скоро летить .. — говорив Остряниця, надягаючи окуляри, щоб прочитати листа.

Остряниця мав м'яке серце і був також листом зворушений. А тільки був одним немило діткнений. Тут заторкнена була його гордість і самолюбство.

— Як це?... Я, американський громадянин, і мав би від них бідних з Польщі брати дарунки... допомогу?... Та ще, як він пише... я, мав би міняти за інші продікти? О, ні! Але ж вони там не мають поняття про наш американський спосіб життя! У нас все купується в магазинах, щоб тільки гроші!... А він... от тобі, жінко, що значить комуністична ідеологія!... Вони за залізною заслоною і досі все міняють! — гарячився Остряниця.

— Але відписати як-не-як, а треба, — сказала жінка.

— Авже ж, що треба. Але напишемо, що дякуємо за його турботи і нам нічого не треба. Навпаки, ми їм можемо дещо післати... хоч у нас грошей нема... то вислати все ж годиться... хусточку або іншу дрібничку.

Але заторкнена гордість не давала Остряниці спокою. Він зараз взявся писати листа, і, в сердечних словах дякуючи за виявлену їм допомогу і добре серце, додав, що вони багаті люди і тому не потребують допомоги. Але його фантазія веліла йому писати, наче він мільйонер, власник великого підприємства, вони живуть у пре-

(Продовження на стор. 3)

В Арґентині відзначено роковини Листопадового Зриву

Буенос Айрес, (М. Д.) — Роковини Листопадового Зриву Українська Спільнота Буенос Айреса і околиць відзначила врочистими святами, в яких брало участь все зорганізоване громадянство. В понеділок 31-го жовтня в навечер'я 1-го листопада у всіх українських церквах Арґентини відправлено заупокійні Служби Божі та Панахиди за поляглих Героїв наших визвольних змагань.

В неділю 6-го жовтня в залі Центрального Т-ва „Просвіта" відбулася Святочна Академія при алегоричній сцені з національним Гербом та Прапорами, які прикрашували китиці ґлядіолій — символ геройської крови та вінок дубового листя, який символізував стрілецьку славу!

В мистецькій частині Академії були: деклямації, сольоспіви та доповідь п. Б. Литвиновича, який говорив про синтезу реалізму й ідеалізму Листопадових Днів.

ВІСТІ З ТОРОНТА

50-річчя СВЯЩЕНСТВА.

В неділю 27 листопада найстарша в Торонті українська католицька парафія Успення Матері Божої відзначила 50-річчя священства о. Івана Романчукевича, благадарною Службою Божою, яку відправив ювілят, і святочним беенкетом. Всеч. о. І. Романчукевич прибув до Канади тількищо понад рік тому, та довго жив на рідних землях в обставинах большевицького знищення і терору проводив працю, так, що навіть у тих незавидних обставинах спорудив гарну дерев'яну церковцю вЗаліскaх біля Ходорова. На многая літа!

ВДАЛИЙ ВИСТУП.

При набитком виповненій великій залі Українського Дому при вул. Кристі в Торонті відбувся в неділю, 13-го листопада гарний і вдалий концерт, нашого тенора і кобзаря з Европи, відомого співака Володимира Луцева, який цим своїм виступом в Канаді завоював повністю публіку своїм блискучим голосом, що несеться із стихійною силою та могутністю, з досконалим технічним виконанням співу, та гри на бандурі. Не тільки чудовими рожами, але і щирими та невгасаючими оплесками щирої радости, признання і подяки ризентузіязмована чисельна публіка, дякувала співакові-кобзареві. Як колишньому учневі, бажаємо і надалі успіхів в його мистецькій кар'єрі.

УСПІХ ФІЛЬМУ „ЖОРСТОКІ СВІТАНКИ"

Вже третій тиждень у залі Народного Дому висвітлюється новий український кольоровий фільм, який на протязі майже чотирьох років накручувано в Ошаві біля Торонта, на підставі повісти С. Любомирського „Жорстокі світанки". Фільм триває три години та, хоч виконуваний аматорами тяжкою і впертою наснагою ідеалістів продуцентів, що спільними силами і тяжкими фінансовими засобами з'єднавшись у тзв „Фільмовий Клюб", — направду доконали великого. Кожний, що бачить цей фільм, здригається, а до очей тиснеться вперто сльоза. Під час другого висвітлення фільму був на ньому присутній сеенатор П. Юзик, який висловився, що цей фільм буде найкращим проєктом українців з нагоди 100-річчя Канади.

КОНВЕНЦІЯ ЛУКЖ.

11, 12 і 13 листопада відбулася успішна Конвенція ЛУКЖ Торонтонської Епархії, з нагоди 20-річної діяльности. В конвенції взяло участь 155 делеґаток, які три дні прослухали доповідей і звідомлення, прийняли ряд постанов і резолюцій. В суботу вечором відбувся величавий бенкет, на якому головну промову виголосила довголітня голова ЛУКЖ пані К. Кравс. Конвенція закінчилася в неділю посвяченням і відкриттям Епархіяльного Музею, що його о год. 2-ій по пол. урочисто відкрив Преосвященний Кир Ісидор. Головою Епархіяльної Управи вибрано відому католицьку діячку пані Анну Чайко з Торонта.

КОНЦЕРТ МУНО.

З нагоди 30-річчя молодечої організації МУНО відбувся 13-го листопада Ювілейний Концерт. В мистецькій програмі виступав мішаний хор МУНО під дириґентурою О. Гуміліовича, Дівочий хор „Калина" під дириґентурою П. Гарасимчук і танцювальний ансамбль „Калина" під кер. С. Джуґана та оркестра.

ЧИ БУДЕ ОПЕРА „ДОВБУШ"?

Старанням Відділу КУК, 13 листопада прибув до Торонта на відвідини проф. А. Рудницький, щоб познакомити „мистецьке" Торонто з оперою „Довбуш", яку Торонтонський КУК плянує поставити на сцені у зв'язку із 100-річними святкуваннями Канади. Як поінформував професор, лібретто до опери написав Б. І. Антонич з доповненням 3-ої дії С. Гординського. Музику скомпонував проф. А. Рудницький. Голова КУК д-р М. Кушпета вітав і дякував Гостеві, та понад 20 присутнім, що в такій чи іншій формі є пов'язані з мистецтвом: як співаки, дириґенти, піяністи та представники преси, і організацій й мистецькій комісії КУК. По прочитанні уривків, демонстрації музичних частин, запитах і відповідях, віддано цю справу до рук мистецької комісії КУК, яка має, познакомившись ще докладніше з деталями і дати своє рішення.

В. Дідюк

ДІТРОЙТ ВШАНОВУЄ ФРАНКА

Комітет для вшанування 110-річчя з дня народження і 50-ліття смерти Івана Франка в Дітройті влаштував в залі Українського-Американського Осередка виставку творів Франка і про Франка. Виставка тривала два дні. Її відкрив в суботу 26 листопада 1966 р. о 3-ій годині по полудні голова цього ж Комітету, ред. Михайло Бажанський. Його змістовне слово доповнив А. Голуб.

Відвідувачі виставки звертали найбільшу увагу на експонати, уложені на трьох довгих і відповідно вдекорованих столах дбайливою рукою М. Бажанського, який вибрав їх зі свого, педантично вдержуваного архіву. Було їх понад 150 в такому порядку: Проза, поезія, переклади, музичні твори до слів Франка, його портрети, програми академій в його честь в Дітройті, почавши від 1936 р. і інші.

На окремих столах видніли праці про Франка, видані в Києві і у Львові, як також експонати „Франко в музиці", власність нашого музиколога, д-ра Василя Витвицького.

Урочистий Вечір у честь Франка відбудеться в неділю в залі Авдиторії Форда. В програмі візьмуть участь: Маруся Бек, радна м. Дітройту, Марта Кокольська, співачка з Ню Йорку, Люба Жук, піяністка з Монтреалю, хор „Трембіта", ансамбль баандуристів Ліґи Украаїнської Православної Молоді, студенти шкіл і члени молодіжних організацій з Дітройту.

Франц Липецький

НОВИЙ МІСТ ЧЕРЕЗ ДНІПРО

Біля Дніпропетровська збудовано новий міст через Дніпро. Його надводна довжина близько півтора кілометра. („Молодь України" з 4 листопада).

СЕСТРІННИК З ПОЛЬЩІ

(Продовження зі стор. 2-ої)

красній віллі, на літо їдуть над море, мають свою власну яхту — одним словом набрехав, або, як поляки кажуть, „набуяв".

У відповідь на листа молодий сестрінник перепросив старих, він написав з щирого серця, думаючи, вони старі, немічні люди. Це ще більше з'єднало серця старих Остряниць. Сестрінник далі не просив допомоги, й описував себе як солідна людина. Такі листи повні піклування про їх здоров'я приходили щораз частіше, а старенькі добросердечно відповідали йому такими ж.

Але раз вибухнула справжня бомба.

Сестрінник написав, що він і жінка як „ексчейндж-стюдентс" приїжджають до Америки. При цій нагоді вони провідають старого дядька.

З тієї причини Марії цілий день боліла голова, а старий Остряниця ходив наче строєний.

— Набрехав, наварив каші, тепер відповідай за те!... Як ми їх до такого нашого дому впровадимо! — кричала Марія.

— Виїдемо на деякий час, — порадив Остряниця.

— Куди? У нас нема грошей, а крім цього я мушу пильнувати дім Смісів. Вони, виїжджаючи до Европи, залишили на мене увесь їх дім. Можуть обікрасти їх злодії, якби мене не було, а тоді вся вина спаде на мене.

Чоловік подивився на жінку таким поглядом, як Наполеон, обмірковуючи воєнну стратегію, і викрикнув:

— Жінко!!! Маю раду! Ти сама подала мені цю думку... Містер Сміс і місис Сміс виїхали на ціле літо до Европи... а що як ми...

Остряниця не мусів докінчувати, бо здогадлива Марія вмить схопила цілий зміст.

* * *

Гості з Польщі приїхали і зателефонували з летовища. Остряниця виїхав по них „кедиляком", і вдягнений в костюм Сміса, виглядав наче справжній мільйонер. Пані Марія очікувала гостей у віллі. Вона в елеґантній сукні пані Сміс була хоч старша віком, але чарівна. Перейнята своєю ролею, що їй тепер прийшлося заграти, вірила, наче вона мільйонерка, місис Сміс.

Великий стіл в їдальні прекрасно прибраний кришталевим посудом, сріблом, квітами чекав вже гостей.

Молоді племінники були очаровані. Вони ще зроду такого багатства не бачили. Пані Остряниця вибачалася, що вечерю сама прилагодила, бо всі її слуги, „батлер" дістали двотижневу відпустку.

Але на столі смачні страви, найліпших ґатунків алькоголеві напитки робили своє. Молодий чоловік дещо напідпитку крикнув:

— Хай живе капіталістична Америка!!!

— Хай живуть дядько і дядина Остряниці!

Коли несподівано... дзвінок... Що воно?... Дзвінок о десятій годині?... А дзвінок не вмовкав, дзеленьчав наче настирлива муха... раз... другий... третій... нервовий, недобрий, наче приказував відчинити двері.

Лихим передчуттям здригнулося серце Остряниці, холодний піт обілляв Марію. Товариство з Польщі далі вигукувало на честь господарів і Америки.

* * *

У дверях стояли місис Сміс і містер Сміс. Вони з жахом дивилися на товариство.

Остряниця, зрозумівши ситуацію, прочмихнув кухонними дверима на вулицю...

Марія Остряниця похилила голову на тарілку з недоїденим індиком. Вона дістала атаку серця...

ПІДМАСЛЮЮТЬ

Комсомол України присудив премії ім. Островського за твори літератури і мистецтва — Олександрові Бойченкові (якого раніше розстріляли, отже посмертно) за повість „Молодість"; Олександрові Білашові, композиторові за цикл пісень; Володимирові Куткінові, мистцеві, за ґравюри до роману О. Гончара „Тронка" та серію ґравюр „Земля моя"; Євгенові Шерстобитову, режисерові, за сценарій та режисуру кінофільму „Казка про Хлопчиша - Кибальчиша". („Молодь України" з 29 жовтня).

Українська Хроніка

СПОРТ

редагує В. СОХАН

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „РОМА" 2:1

Нюарк, 20-го листопада. — Були це дуже важні змагання для обох суперників. Для „Ч. Січі" втрата хочби однієї точки захитала б її надії на чемпіонат АФЛіги, а для „Роми" програ означала втрату можливостей задержати і на цей рік осягнений нею чемпіонат у минулому році. Свідомі цього, обидві дружини виступили до зустрічі у своїх найкращих складах. Не зважаючи на великі зусилля італійців, українські футболісти вийшли переможцями змагань. І ця дуже важна, хоч і скромна, перемога „Ч. Січі" знову доказала, що „Ч. Січ" держить перше місце Ліги впродовж цього цілого сезону не випадково.

В першій півгрі не пощастило жадній дружині відкрити рахунок. Гості дорівнювали завзятістю січовикам, яких завданням було спершу втомити італійців, а щойно опісля почати навальні атаки на їх ворота. Ця тактика вповні себе виправдала і в другій половині „Ч. Січ" перебрала ініціятиву, яку вдержала майже до кінця. Швидший напад „Ч. Січі примушував дефензиву „Роми" до найбільших зусиль, включно до брутальної гри. Перші ворота для господарів здобув притомний і рухливий Дімейн, посилаючи до сітки м'яч відбитий воротарем після сильного стрілу Чайки. На 67-ій і 71-ій хвилинах оборонці гостей вибили щасливо з лінії воріт стріли Чижовича і Шорта. На 81-ій хвилині Шорт підвищив вислід на 2:0, викінчивши майстерно подачу Снилика. По втраті других воріт італійці примінили тактику гострої гри, жертвами якої впали Снилик, Павлишин і Шорт. Три хвилини перед кінцем суддя виключив з гри одного змагуна „Роми". Вже в десятку зуміли італійці стрілити одинокі ворота, автором яких був Фаляк на 89-ій хвилині гри.

У цій зустрічі, як і в попередніх, пописалися в „Ч. Січі" знові оборонні лінії, особливо правий оборонець Мирон Воробець, змагун власного нарибку, якого гра радує симпатиків української дружини. На визначення заслужили також, як звичайно, Богдан Лялька і капітан дружини Микола Павлишин, а в передній лінії В. Чижович, З. Снилик, Л. Вільчак і Д. Дімейн. Успішним керівником цієї переможної дружини є Євген Чижович.

Склад „Ч. Січі": Льопера, Воробець, Павлишин, Лялька, Снилик, Тирнер, Ґузман, Чайка, Шорт, Чижович, Дімейн, Вільчак, Понось і Юрків.

О. Твардовський

„ЛЕВИ" У СТЕЙТОВОМУ ПІВФІНАЛІ ГОР ЗА ЧАШУ

„Леви" — „Ґрін Вайт" 3:1

Шикаґо, 20-го листопада. — У чвертьфінальних змаганнях стейту з циклу гор за Чашу ЗДА зустріли „Леви" чемпіонів Першої Дивізії, дружину, яка ввійшла після шости років знову до Вищої Дивізії. Ці змагання відбулися на головному стадіоні Ганзон Парку. До них виступили „Леви" у скріпленому складі із Бравном, Дельґаділльом і Стахровським, який вернувся з Норвезького СК назад до „Левів".

Цим разом дружина „Левів" заграла багато краще, як у зустрічі з „Ганзою", головно її лінія нападу у складі: Дельґаділльо, Руїз, Бравн Санторо і Дойле. Напад постійно наступав на ворота суперників та багато стріляв по воротах. Зустріч була дуже скора і жива від початку до останньої хвилини. Обидва крилові „Левів", Дойле і Дельґаділльо, а від 35--ої хвилини Стахровський розтягали гру і з крил посилали м'ячі до середини. Ворота для „Левів" здобули: Дойле головою на 6-ій хвилині та Бравн на 52-ій і 58-ій хвилинах. Одинокі ворота для „Ґрін Вайт" стрілив Полярецький на 48-ій хвилині. Воротар „Ґрін Вайт" мав багато праці і оборонив ряд сильних стрілів, в тому грізні стріли Дойле на 47-ій і 80-ій хвилині.

Воротар Орест Банах також мав багато стрілів. Він гарно оборонив небезпечний стріл на 29-ій хвилині гри, та прекрасно оборонив стріли на 72-ій і 84-ій хвилинах гри, коли німці докладали всіх старань, щоб вирівняти рахунок. Відношення наріжняків 8:6 в користь „Левів". В цей сухий, але холодний день приглядалося змаганням 200 осіб. Склад „Левів": Банах, Еліяшевський, Медина, Скороход, Крат, Бульба. Дельґаділльо, Руїз, Бравн, Санторо, Дойле, Стахровський і Іваник.

Петро Головатий

— о —

„ТРИЗУБ" (АМАТОРИ) — ЕРЦҐЕБІРҐЕ II 6:1 (3:0)

Філядельфія, 27-го листопада. — Змагання за мистецтво І-ої Дивізії Юнайтед Ліґи відбулися у Філядельфії 27-го листопада. Склад дружини Тризуба: Костюк В. Німчук І., Німчук М., Бер Ю., Радзібаба В., Курдинюк С., Гнідий Е., Романець В., Скульський Я., Юрчак М., Яхвак В., Орлів І., Кайн І., Шутурма П. Змагання були цікаві та дали багато емоцій глядачам, яких було 200. Стрільцями воріт були: Юрчак М. 1 та Яхвак В. 5. Ціла дружина є в добрій формі та має кількох змагунів технічно заавансованих. Це доказує, що серед нашої молоді є добрі футболісти, які можуть успішно конкурувати з імпортованими змагунами. Керівники цих професійних дружин повинні звернути на це увагу. Свої змагуни зменшать кошти утримання дружини і притягнуть більше наших глядачів. **М. С.**

МҐР. МАРІЯН ДЗОБА ОЧОЛИВ УПРАВУ ЛМКЛЮБУ В ТОРОНТІ

Торонто. — 29-го листопада ц.р. відбулися тут Загальні Збори місцевого Літературно-Мистецького Клюбу. Після вислухання звітів й уділення абсолюторії уступаючій Управі, обрано нову Управу Клюбу в складі: голова — мґр. Маріян Дзьоба, Члени Управи — ред. Іван Вараниця, мґр. Василь Волицький, Олена Глібович, Володимир Довганюк, Андрій Ільків, Аріядна Стебельська і д-р Петро Шкурат. Контрольна Комісія — інж. Леоніда Вертипорох, голова; о. Маркіян Цурковський і мґр. Іван Кузів..

Нюарк, Н. Дж.

З життя Студентської Громади.

Українська Студентська Громада відбула Загальні Збори 3-го червня 1966 р. в Українському Народному Домі в Ірвінґтоні. На цих Зборах вибрано нову Управу в такому складі: Марія Процюк — голова, Богдан Гарасим — містоголова, Софія Мартинець — секретар, Юрій Поточняк — скарбник, Рената Постолюк — культурно - освітній референт, Марія Гарматій — організаційний референт, Мирон Бокало — парляментар. До Контрольної Комісії ввійшли: Зенон Цибик — голова, Валя Вальчик і Мирон Отрок — члени. Склад Товариського Суду: Орест Леськів — голова, Євген Мандзій, Ляриса Гук — члени.

Зараз по Зборах студентство включилося в громадську діяльність. Українська Католицька Церква в Нюарку в цілі придбання будівельних фондів на сплату довгу влаштувала базар, в якому студентство взяло зорганізовану участь і самостійно провадило буфетовий станок, який пройшов з успіхом.

Союз Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА) відбував Конґрес в Нюарку в залях Сітон Гол Університету і господарями Конґресу була наша Студнтська Громада. Наше студентство урядило вечірку - костюмівку, яка пройшла в гарному настрою. Плянується влаштувати Андріївський Вечір.

Щоб краще зорганізувати молодь нашого терену, Студентська Громада бере участь у Координаційній Молодечій Комісії при філії УККА в Нюарку. Разом з іншими молодечими організаціями плянується відсвяткувати Роковини „Зимового Походу" змаговим маршем молоді.

Як кожного року, наша Студентська Громада, продовжуючи традицію, буде ходити з колядою.

З початком цього шкільного року. Українська Студентська Громада в Нюарку веде радієву програму при Університеті Сітон Гол. Програми ведеться мовами українською й англійською. Теми програм є різні й опрацьовані самими студентами. Програма надається кожного понеділка від години 7:30 до 8:00 вечором на хвилях 89.5 ФМ радіо, стація ВСОЮ.

Треба відмітити, що багато членів Студентської Громади працюють по інших молодечих організаціях, — як провідний актив. На жаль, є ще велике число студіюючої молоді, яка досі стоїть осторонь зорганізованого життя. Ми, студенти, кличемо їх ставати в наші ряди.

Софійка Мартинець

УКРАЇНА В ҐРАФІЦІ КИЇВСЬКИХ МИСТЦІВ

Торонто. — В неділю 4 грудня ц.р. у мистецькій ґалерії „Ми і світ" відбулося відкриття виставки п.н. „Україна в ґрафіці київських мистців". На виставці показані 50 праць сучасних українських мистців. Виставка триватиме до суботи 24 грудня. Ґалерія відкрита кожного дня (крім неділь і понеділків) від год. 10-ої ранку до 8-ої по пол.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

СУБОТА, 10-го ГРУДНЯ 1966 р.

АМБРІДЖ, Па. — Річні Збори Т-ва св. Василія, Відд. 161 УНС о год 7:00 веч. На порядку: Вибір Управи на 1967 рік. По зборах перекуска. — — Управа.

БРУКЛИН, Н. Й. — Річні загальні збори Т-ва Запор. Січ, Відд. 325 УНС о год 8-ій веч. в Укр. Нар. Домі, при Гранд стр. Присутність членів обов'язкова. На порядку нарад: Звіт уступаючої управи, та вибір нової управи. Управа просить членів вирівняти свої залеглі вкладки до кінця цього року. На закінчення зборів побажання і перекуска. — В. Клавзник предсідник С. Благий секр. рекордов.

НЕДІЛЯ, 11-го ГРУДНЯ 1966 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла, Відд. 102 УНС, зараз по співаній Службі Божій, 11:30, в галі церкви св. ап. Петра і Павла, 2280 В. 7 вул. Разом даємо до відома, що Річні Збори відбудуться в Понеділок 2 січня 1967 р. в галі церковній св. Йосафата, 5720 Стейт Рд. в год 1-ій по пол. — За уряд: І. Попович, предс., Г. Голубець, кас., М. Бобечко секретар.

АМБРІДЖ, Па. — Річні Збори Братства св. Николая, Відд. 276 УНС, о год. 2-ій по пол. На порядку дня: Звіт старої управи, вибір нової управи на 1967-ий рік і інші справи. По зборах буде перекуска яку приготовить наше сестрицтво. — Степан Іваницький, секретар.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж. — Річні збори Сестрицтва Любов, 37 Відділ УНС, о год 3-ій по пол. в Укр. Нар. Домі, 214 Фултон Стр. На порядку: Звіти Управи і Контрольної Комісії, та вибір управи на 1967 рік. Просимо всіх членів прийти на збори бо будуть дуже важні справи до полагодження. — Анна Гнатюк, секретар.

ІСТ СТ. ЛУІС, Ілл. — Річні збори Т-ва Запорожська Січ, 284-ий Відд. УНС, в год. 2:00 по пол., в УНДомі, при 1020 Норт 9-та вул. На порядку- Вибір управи на 1967 рік. Проситься всіх членів обов'язково прибути. — Іван Василюк, секретар.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — Місячні Збори Т-ва „Любов" Відд. 45 УНС, о год 11.30 до 1.30, в Домі Укр. Амер. Горожан при 847 Франклін Стр. Просимо членів о чисельну участь і особливо членів, що довгують за вкладки, тому, що хочемо замкнути касові книжки без довжників. — Адв. Іван Дудан, предс., М. Ю. Сеник, секретар.

ЛЕЙКВУД, Огайо. — Місячні збори 108 Відд. УНС о год. 2-ій по пол. в залі св. Николая. — Управа.

ФЕНІКСВІЛ, Па. — Річні збори 321 Відд. УНС о год. 1-ій по пол. в парафіяльній залі. На порядку: Звіт управи, звіт Контрольної Комісії, вибір управи на 1967 рік. Дуже важні справи маємо передискутувати. Просимо про численну участь. І. Яворський — предс., В. Любер — касир, Д. Чук — секретар.

БАЛТІМОР, Мд. — Місячні збори Бр. Пресвятої Тройці Відд. 320 УНС в 2-ій годині по пол. в Укр. Горож. Клюбі при 3101 О'Доннел Стр. Проситься всіх членів прибути на означений час та вирівняти свої вкладки за 1966 рік. — І. Пісецький, предс., Іван Малко, секр.

АНСОНІЯ, Конн. — Річні Збори Тов. Запор. Січ, Відд. 67 УНС о год. 2-ій по пол. в Ліберті гол. На зборах буде вибір управи на 1967 рік. Просимо членів пибути на збори. довгуючі члени повинні вирівняти свої вкладки. — Управа.

Гартфорд, Конн.

У 7-МУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ СЛ. П. СТЕПАНА БЕНДЕРИ

В сьому річницю з дня смерти Провідника ОУН сл. п. Степана БАНДЕРИ заходами Орг. Визвольного Фронту , 15-го жовтня відправлено Панахиду в місцевій укр. кат. церкві, в якій масово взяла участь українська Громада та молодь із СУМА і Пласту. Безпосередно по Панахиді о год. 8-ій ввечері в залі Укр. Нар. Дому відбулись святочні сходини. На тлі погруддя покійного Провідника, почесну снтійку держали молодші члени Ю. СУМА. Сходини відкрив гол. СУМА п. Шагай П., а п. А. Рудзінський, голова місцевого Відділу ООЧСУ, виголосив змістовне слово. Фізичне знищення С. Бандери, як безкомпромісового борця та провідника Укр. Нац. Революції, мало означати для Москви остаточне розбиття української патріотичної еміґрації та вбиття останньої надії і доцільности ведення визвольної боротьби в укр. народі на рідних землях, казав доповідач, але наслідки були і є цілком протилежні. Москві духа не вбити, бо треба б знищити цілий нарід.

Святочні сходини закінчено відспіванням „Не пора!"

А. Р-кий

Посмертні згадки

СТЕПАН БАГРІЙ, довголітній член 356 Відділу УНС, Т-ва „Карпати" в Омага, Небраска, помер дня 6-го жовтня 1966 р. на 69-му році життя. Покійний народився в селі Облазниці, пов. Стрий, Зах. Україна. Залишив у смутку дружину Анну і сина Степана. До Америки прибув в 1949 р., а до УНС вступив в 1950 р. до 356 Відділу, де майже цілий час був членом Контрольної Комісії, а відтак членом Комісії Хворих. Покійний був учасником Визвольних Змагань, і в рядах Українських Січових Стрільців в ранзі поручника боровся з відвічними ворогами України. Похорон відбувся дня 10-го жовтня 1966 р. з церкви Успення Пречистої Діви Марії, на цвинтар Saint Mary's, при участі родини та численних приятелів. Прощальні промови над домовиною виголосили: о. В. Возняк, М. Воробець, П. Ващишин та інж. І. Богач. Вічна Йому Пам'ять!

Управа Відділу

ТАРЗАН. ч. 5729. Залишили Тарзана на певну смерть!

Без найменшого вагання мавполюда повели вниз льодовою стежкою...

— Відберіть від нього зброю і прив'яжіть його до дерева! — наказав Торрес.

Хуан глузував, коли він прив'язував Тарзана. — Тигр незабаром ітиме цією стежкою... І він буде голодний!